

**ANNALES DE L'UNIVERSITÉ DE CRAÏOVA
ANNALS OF THE UNIVERSITY OF CRAIOVA**

ANALETE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA

SERIA ȘTIINȚE FILOLOGICE

LIMBI STRĂINE APLICATE

ANUL XIV, Nr. 1/2018

EUC

EDITURA UNIVERSITARIA

ANNALES DE L'UNIVERSITÉ DE CRAIOVA
13, rue Al. I. Cuza, Dolj, Roumanie

On fait des échanges de publications avec les institutions similaires du pays et de l'étranger

ANNALS OF THE UNIVERSITY OF CRAIOVA
13, Al. I. Cuza Street, Dolj, Romania

We exchange publications with similar institutions of our country and from abroad

COMITETUL DE REDACȚIE

Nicolae PANEA: Redactor-șef

MEMBRI

Emilia PARPALĂ-AFANA (Craiova) **Anda RĂDULESCU** (Craiova)
Diana DĂNIȘOR (Craiova) **Angelica VÂLCU** (Galați)

COMITETUL ȘTIINȚIFIC

Sándor ALBERT (Szeged)
Mirella CONENNA (Bari)
Jan GOES (Arras)
Ghislaine LOZACHMEUR (Brest)
Antonio PAMIES BERTRAN (Granada)
Nicole RIVIÈRE (Paris)
Francesca SAGGINI (Tuscia)
Fabienne SOLDINI (Aix-en-Provence)
Bledar TOSKA (Vlora)
Cristina TRINCHERO (Torino)

Laurențiu BĂLĂ: Secretar de redacție

ISSN: 1841-8074

Setting the Pillars for Achieving Proficiency in TEFL

Cristina Maria ANDREI

University of Craiova

Department of Applied Foreign Languages

<crisrina_ndr@yahoo.com>

ABSTRACT

Being a proficient user of English has lately become compulsory in a world governed by technology, constant movement and change of jobs, frequent travelling, etc. Mastering the basic skills in English may be enough to overcome some language barriers when setting a contact with a foreigner but advanced knowledge of it may help the present students land their dream job, create a wonderful impression on others for being excellent communicators and successfully face the challenges that a current workplace may generate. However, achieving this level needs full involvement on both sides' teacher and student, hard work and willingness to teach and to be taught. English teachers should set clear guidelines to be followed and find suitable strategies for enhancing a high level of all the four basic English skills: reading, speaking listening and writing.

KEYWORDS: *proficiency, language barriers, challenge*

Developing English knowledge at a high level has recently become the strongest desire or request of most language learners. This attitude does not necessarily come from an inner impetus but rather from the current trend on the labour market which requires staff to master English extremely well. In fact, there is a thin line between the two motivations. English has become increasingly used all over the world so whether people find it enjoyable to learn or not does not count so much anymore. Computers, tablets, conversations among people of different nationalities at various international conferences or meetings, presentations at corporations, etc, are almost all held in English. Studying it has rather turned into a necessity of the current days, therefore, children from a very young age start learning it with the help of attractive materials designed especially for them. In the case of adults, there is a mix of motivations both practical and emotional which determine them to acquire it; Krashen offers an appealing perspective on the psychological factors which contribute to the individual's will to acquire English:

For example, he identifies 'attitudinal' factors as having influence upon learning proficiency. (...) Krashen distinguishes integrative motivation, 'the desire to be like valued members of the community', from instrumental motivation, 'the desire to achieve proficiency in language for utilitarian, or practical reasons.

(Morgan, 1998: 26)

Thus, knowing English facilitates communication with people from other countries they work with, leaves a good impression on the others around them and is of great help for future advancement in their careers. It is no surprise or wonder that there is a strong demand on the market for English courses, an acute interest in specialized English websites or programs that may bring improvement of any kind in the acquisition of English. Teaching it has progressed and theory in the field and techniques have changed. Modern approaches hinted the actual trends of the international environment. In the volume edited by Arena Louis, it is specified that:

With good reason, language learning goals have swung increasingly toward the effective teaching of oral communication skills in the ESL and Foreign Language classroom. Our world is much smaller than it was twenty years ago due to increased jet travel and the wide variety of telecommunications available. The need to communicate, orally and in writing, whether in business, foreign diplomacy, or for tourist pleasure, with speakers of foreign languages in foreign cultures is now at an all-time high the world over.

(Arena, 2013: 129)

The factors which trigger the acquisition of English are numerous and vary from person to person. The common target is the same: in the actual context, English is needed at a high level.

Generating Proficiency in Class

1. A well-designed English course

Generating proficient users of English is a heavy “burden” for teachers for obvious reasons. Not all students are ready to move on and moreover, a great amount of time should be devoted for designing “high-quality” lessons. Learners’ performance in English depends on her/his abilities but also on the teacher’s course which needs to be carefully projected.

(...) a well-balanced language course should consist of four roughly equal strands (...) these four stands are called meaning-focused input (learning through listening and reading –using language receptively), meaning-focused output (learning through speaking and writing – using language productively), language-focused learning (deliberate learning of language features) and fluency development (...). It is through these four strands that learners achieve the language goals of a language course, namely fluent control of the sounds, spelling, vocabulary, grammar and discourse features of the language so that they can be used to communicate effectively.

(Nation & Newton, 2009: 2)

In other words, special attention should be devoted to the development of all the 4 language skills in a fair balance. The learner cannot become proficient in speaking unless he/she practices it, cannot master reading unless he/she reads constantly;

speaking and writing are also a matter of doing them repeatedly. The teacher should look for ways of granting the same proportions of time to them.

2. Suitable activities for stimulating proficiency

One of the most relevant aspects in teaching ESL is to create lessons that learners really enjoy; in the case of adults, they should contain issues that put their mind to contribution, that stimulate their intellect and prepare them not only for the professions they intend to follow but also for future possible exams. Thus, activities should hint the expansion of vocabulary by all means; idioms and phrasal verbs need to be integrated in reading passages that match their point of interest; advanced grammar aspects and composition writing practice activities are opportunities for the learner to make progress. Listening and speaking skills need to be enjoyable.

2.1. Improve reading

Reading is for sure a great modality to develop vocabulary and focus on expressions that are commonly used in English but cannot be remembered unless they are repeatedly met in a wide range of contexts. The more students read, the faster they become familiarized with them; thus, they grasp the meaning easier, in a short period of time, they do no longer perceive only superficial information but get to the depth of it.

The strategies for teaching should aim at the acquisition of rapid reading and the ability to adjust the speed according to the text and purpose. Besides being able to skim for the main idea and scan for specific kinds of information, reading critically should also be encouraged. Gradually, the poor reader is bound to use his own intuition and reach the high proficiency level in reading. The lack of poor reading is lack of reading practice.

(Padma, 2008: 33)

Once they become proficient readers, they start paying attention to abstract notions and other academic aspects. The teacher can make use of pie charts, diagrams, images, photographs, charts, etc. Students who become proficient are able to read aloud passages which are of a high level of difficulty and to start debates on them. These texts provide an excellent alternative for introducing or practicing vocabulary (adjectives + noun collocations, words easily confused, opposites, compound nouns, prefixes, modifying adjectives and participles) and grammar structures (passives, modals, conditionals, word order, etc) and connect to the other skill: speaking.

2.2. Improve speaking

Speaking may become motivating if the themes proposed in the reading materials arouse the students' interests. This is a wonderful occasion to put into practice the

new idioms or expressions, to exercise grammar, pronunciation, stress and tone. They deliberately engage in text-related topics, discussions, offering arguments, supporting and defending their ideas. It is important to be confident when delivering a speech or expressing opinions and overcome the possible mistakes which may appear.

2.3. Listening

Listening should rather hint interviews from reality where people talk about their experiences because only this way they will concentrate on what the people say. Sometimes it is necessary to play the recording twice or more in order to understand it. The teachers should offer a listening material which is not too long since boredom may appear. A short one is not suitable for proficient learners either. Activities on the recording may include open-ended questions, true or false questions, charts to fill in, multiple choice questions, etc

2.4. Writing

Writing compositions at a proficient level is based on discursive, narrative or descriptive essays which need to include relevant information; they need to draw the reader's attention and be shaped on the student's personal style.

Negative Factors Hindering Proficiency

However, no matter how hard the English teacher tries to take achievers to their maximum potential of mastering a language sometimes obstacles appear. Stress is one of the most relevant factors which hinder the L2 acquisition at a proficient level. Maria Ulrich (2014: iii) divides stressful factors into: "teacher factors, peer related factors, academic related factors and environmental related factors". Better said, she refers to the relation of the teacher with the students, the relation among students, the academic exams or other tests students have to take and the atmosphere in the class.

The English teacher plays the most significant role in generating knowledge. Clear directions, a positive attitude, balanced encouragement and other strategies may be used to prevent students from feeling stressed and do their best. A well-planned lesson draws the learners' attention and helps them acquire useful information.

The relation among students is also vital in ensuring success. Most of them face a huge level of discomfort when making a mistake in front of their peers. They lose their self-esteem and are reluctant to participating in any further activities. Pair work and group work help low achievers overcome the feelings of worry, negative evaluations and inadequacy.

The atmosphere in the class or better said the environmental aspect is not a point to be neglected. The noise in the class is hard to bear by some learners because they

need silence to concentrate on their tasks. It may also generate the feeling of a disorganized class. A dark and not well-equipped class from the technological point of view is a hard situation to cope with nowadays, uncomfortable chairs, etc. Other factors which may hinder proper acquisition of English at high level are: large groups of students in the class, absenteeism of the students or the teacher, a lesson which starts very early in the morning or late in the evening, etc.

Conclusion

In conclusion, I think that generating proficiency in a foreign language is a challenge for the English teacher but is, at the same time, the ultimate goal. All the efforts that the design and teaching of such lessons involve are rewarded if students show interest and “put” an equal amount of “work” in order to reach the target. I have previously discussed about carefully designed courses, attractive activities, stressing factors for learners; still, a proficient level cannot be attained if learners don’t bring their full contribution in and out the class. Asking questions when they cannot grasp the meaning of the information provided, requiring advice when confusions or ambiguities appear, working individually to expand vocabulary are modalities of improving the English level. Learners shouldn’t miss the opportunities to listen to materials in English even in their free time or to have conversations in English if such occasions occur. Revising the exercises from the class, doing extra tasks are small but relevant steps to progress. In my opinion, a proficient level is the result of a team formed of teacher and learners who show interest in the subject, passion for studying and a positive attitude towards the teaching process.

Bibliography

1. Morgan, Brian D., 1998. *The ESL Classroom – Teaching Critical Practice, and Community Development*, University of Toronto Press.
2. Arena, Louis, 2013. *Language Proficiency: Defining, Teaching and Testing*, New York, Library of Congress cataloguing.
3. Ulrich, Maria Clarisa Lucero. 2014. *Enhancing English Learning Experience for ESL learners: A nursing intervention*, Anchor Academic Publishing.
4. Nation, I, S. P., Newton, J. 2009. *Teaching ESL/EFL Listening and Speaking*. Routledge Publishing.
5. Padma, B. 2008. *Reciprocal Teaching Techniques*, APH Publishing Corporation
6. <<https://www.mastersinesl.org/teaching-esl/best-practices-for-teaching-esl-speaking-reading-and-writing/>>.

Feedback-ul acordat studenților străini: tehnici, provocări, soluții

Olivia BĂLĂNESCU

Universitatea din Craiova

Departamentul de Limbi Moderne Aplicate

<eleonoli@yahoo.com>

ABSTRACT

Giving feedback is one of teachers' main responsibilities. It is an ongoing process which means not only correcting students, but also assessing their work, the ultimate goal being that of helping learners monitor their own progress. Feedback can take various forms, from praising and encouraging, to correcting and group discussions. It is a well-known fact that students react differently both to praising and to criticism, depending on their personality, their language level or the type of activity, but things become even more complex when cultural differences interfere. In this article we shall discuss feedback and its implications in the multicultural context of the groups of foreign students registered for the preparatory year of Romanian language, and offer possible solutions to the problems that may arise.

KEYWORDS: *correction, error, evaluation, feedback, mistake*

Este bine cunoscut faptul că, în general, oamenii învață o limbă străină prin încercări și greșeli succesive. Atunci când corectează greșeli, profesorii furnizează un feedback necesar în procesul de corectare a erorilor, de reformulare și învățare. Sunt o serie de factori care determină când trebuie corecțati studenții, cum trebuie corecțati și, mai ales, cine trebuie să corecteze. Printre acești factori, se numără:

- tipul de greșeală;
- cauza greșelii;
- cursanții. Se întâmplă adesea ca studenții să reacționeze diferit atunci când sunt corecțati. Cei care nu au prea multă încredere de sine trebuie încurajați mai des, în timp ce studenții siguri pe ei apreciază corecțările directe făcute de profesor.
- tipul de activitate în care studenții sunt implicați. De exemplu, activitățile orale necesită forme de feedback diferite de activitățile scrise.

Principalul rol al feedback-ului este de a încuraja studenții și de a-i ajuta să-și îmbunătățească performanța. De aceea, e indicat ca profesorii să sublinieze în primul rând aspectele pozitive, căutând să evidențieze punctele tari ale studenților, ca de exemplu: pronunția bună, intonația corectă; folosirea judicioasă a elementelor noi de vocabular sau a noțiunilor de gramatică; comunicarea eficientă în cazul în care studenții

au reușit să-și exprime clar punctele de vedere; punerea în pagină adecvată sau punctuația corespunzătoare, etc. Feedback-ul pozitiv trebuie acordat atât pentru munca individuală, cât și pentru activitatea întregii clase, pentru progresul personal, dar și pentru progresul colectiv. Putem da acest feedback pozitiv prin simple afirmații, precum „Bine!”, „Perfect!”, „Bravo!”, prin afișarea lucrărilor bune sau prin intermediul notelor. Esențial este ca studenții să simtă permanent că eforturile lor, personale și colective, sunt urmărite cu interes și apreciate de către profesor. Vor avea astfel siguranța că se află pe drumul cel bun și motivația lor va rămâne ridicată.

La prima vedere, feedback-ul pozitiv, în forma sa de laudă, pare adecvat în special pentru cursanții foarte tineri, în speță pentru copii. În cazul cursanților maturi, cum sunt studenții, poate părea ușor desuet, dar, în contextul grupelor multiculturală, lauda directă are un impact major asupra indivizilor. Dacă ne referim la studenții care provin din culturile arabe, pentru ei statutul lor și reputația în fața colectivului sunt foarte importante. Astfel, aprecierile pozitive din partea profesorului, care vin să răsplătească eforturile și performanța lor, sunt absolut necesare în crearea unei imagini personale favorabile și în menținerea respectului de sine.

Pe de altă parte, nu trebuie ignorat faptul că anul pregătitor de limba română este format din tineri de șaptesprezece sau optsprezece ani care și-au lăsat acasă familiile, prietenii și un anumit stil de viață, pentru a studia într-o țară străină despre care știu prea puțin și care, adesea, este foarte diferită cultural de țara lor. Anul pregătitor reprezintă pentru ei primul lor contact cu esența culturii române care este limba. Studiarea limbii române devine în acest context primul și cel mai important mod de integrare a lor în societatea românească, în care vor trebui să funcționeze mult timp. Profesorul de limba română are un rol fundamental în formarea culturală și profesională a acestor tineri. El are datoria de a-i susține în eforturile lor de integrare prin orice mijloace și principala metodă rămâne încurajarea permanentă sub forma feedback-ului pozitiv. Predarea limbii române depășește granițele unei materii care trebuie transmise și însușite și devine o piatră de încercare, un tărâm pe care se construiesc noi personalități, iar aceste personalități trebuie ajutate cu multă grijă să se dezvolte într-un climat eminent pozitiv și generos cu încurajările.

Greșeli și erori

Studiind tehnicile de corectare, Rogers Gower subliniază faptul că, în predarea limbilor străine, trebuie făcută o distincție între greșeli și erori. Greșelile se referă la „scăpări”, adică la lucruri greșite pe care un student le poate corecta singur sau cu ajutorul profesorilor ori al colegilor, care îi semnalează că ceva nu e corect (164). Este o situație similară cu cea a vorbitorilor nativi care fac greșeli în vorbire, dar știu care este forma corectă.

Erorile sunt greșeli pe care studenții nu le pot remedia singuri deoarece nu știu forma corectă sau cred că ceea ce spun sau scriu este corect.

Acestor două tipuri de greșeli, Jeremy Harmer le adaugă un al treilea, numit „încercare”. Încercările se referă la situațiile în care studentul încearcă să spună ceva, dar nu știe cum să formuleze corect (2001: 99).

Dintre aceste trei tipuri, profesorii sunt preocupați cel mai mult de categoria erorilor pentru că acestea semnaleză noțiuni pe care studenții nu le-au învățat, nu le-au înțeles sau le-au înțeles greșit. Sunt greșeli înrădăcinate de care studenții, foarte adesea, nu sunt conștienți. Există trei cauze principale ale acestor erori:

1. interferența limbii materne. Limba pe care o vorbesc studenții întotdeauna va interfera cu orice altă limbă pe care ei încearcă să o învețe și, de aici, confuziile care conduc la erori. De exemplu, studenții arabi confundă sunetele [p] și [b], deoarece în arabă există doar [b]. O altă situație o întâlnim la studenții sârbi sau bulgari din comunitățile românești din apropierea granițelor cu România, care vorbesc română într-o formă mai veche, dialectală, cu multe regionalisme. Astfel, ei spun „lucră” în loc de „lucrează” sau „bunel” pentru „bunic”. În acest caz, erorile apar din interferențele care se produc în cadrul aceleiași limbi.

2. interferența limbii intermediare. La anul pregătitor de limba română, profesorii predau inițial în engleză, făcând apoi treptat trecerea către predarea exclusiv în română. Pe tot parcursul anului, engleza rămâne limba de referință, în sensul că noțiunile gramaticale sau elementele lexicale noi sunt introduse și explicate prin asocieri cu engleza. De aici apar o serie de confuzii. O greșală frecventă o reprezintă adjectivul pus înaintea substantivului: „bună vreme” în loc de „vreme bună”. Studenții americani sau englezi, ori cei care sunt buni cunoscători de engleză (proveniți din foste colonii britanice ca India sau Camerun) întâmpină dificultăți în redarea formelor coninuate ale timpurilor verbale, deoarece verbul în română nu are aspect. Se întâlnesc, astfel, greșeli ca: „Eu sunt scriu”, construcție care provine din traducerea afirmației „I am writing”. De asemenea, apar greșeli cauzate de așa-numitele „false friends”, cuvinte care sună similar în română și în engleză, dar au sensuri diferite, cum ar fi „library” (bibliotecă) și „librărie” (bookshop). Pe de altă parte, mulți dintre studenții străini ai anului pregătitor nu știu bine limba engleză, fac o serie de greșeli pe care ulterior le traduc în română sau nu înțeleg explicațiile oferite de profesor. Acest nivel scăzut al cunoașterii limbii engleze face adesea dificilă predarea limbii române prin intermediul englezei.

3. erori în dezvoltarea limbii. În procesul de învățare a unei limbi străine, cursanții fac adesea greșeli similare copiilor care achiziționează limba maternă. Aceste erori provin din generalizarea unor reguli. De exemplu, studenții învață formele de plural ale unor substantive de genul neutru „manual - manuale”, „dicționar - dicționare”, „scaun - scaune”. Aplicând aceeași regulă de formare a pluralului, pot produce forme greșite de genul „dulap - dulape”, „ceas - cease” sau „pix - pixe”. Atunci când studiază verbul la indicativ prezent, la verbele de grupa IV învață formele cu sufixul *-esc*: „a citi - citesc”, „a iubi - iubesc”. Deoarece majoritatea verbelor de grupa IV primesc acest sufix, studenții au tendința de a generaliza regula și apar frecvent erori ca: „dormesc” în loc de „dorm” sau „simțesc” în loc de „simt”.

Există diferite tipuri de erori:

- **gramaticale:**

Văd un film bun săptămâna trecută. – timp incorect

Unde tu ești? – ordinea cuvintelor greșită

Mama lucră la spital. – forma verbului incorectă

Eu și colegii sunt la facultate. – dezacord între subiect și predicat

Mulți din colegi au plecat. – prepoziție greșită

- **lexicale:**

Deseară am masa în oraș. – expresie incorectă

- **de punctuație:**

Sora cea mare, mi-a spus adevărul. – virgula greșită între subiect și predicat

Acceptă te rog propunerea lui. – lipsa virgulelor

- **de ortografie:**

Are ocii albaștri. – grupul *ci* incorect

Sau dus la culcare mai devreme. – lipsa cratimei

Sunt cazuri în care exprimarea este corectă din punct de vedere gramatical, dar neadecvată în anumite contexte. De exemplu, o propoziție ca: *Am venit să-mi dai actele* este corectă gramatical și acceptabilă într-un context informal, dar într-un context formal, când studentul merge să se înregistreze la poliție, devine neadecvată.

Erorile pot fi și de pronunție sau intonație. Sunt studenți cărora le este greu să pronunțe sunetul [r] sau diftongul „oa”. În general, se consideră că erorile pe care un student le face pentru că nu a înțeles sensul unor cuvinte sau anumite reguli gramaticale sunt mai serioase decât erorile pe care le face pentru că nu poate produce o formă corectă. Este așadar o diferență între erorile de fond și cele de formă.

Indiferent de natura lor, erorile apar regulat și sistematic, iar un lucru care-i uimește și nemulțumește pe profesori este acela că studenții continuă să facă aceleași greșeli, chiar și atunci când li se atrage atenția asupra lor în mod repetat. Cu toate că profesorii ar prefera ca studenții să nu comită asemenea erori, există anumite aspecte pozitive ale acestui fenomen. În primul rând, erorile sunt un indiciu al faptului că învățarea se produce. Ele arată că studenții experimentează limba, vor să înțeleagă ce merge și ce nu merge, încercând și făcând astfel progrese. În al doilea rând, analizând erorile pe care le face un student, profesorul va ști la ce nivel se situează respectivul student, de ce explicații suplimentare are nevoie și ce exerciții trebuie să facă în viitor.

Autocorectarea

Un aspect de care profesorii trebuie să țină cont în procesul de oferire a feedback-ului este cine ar trebui să corecteze. Deși tendința profesorului este de a interveni el, este adesea mai eficient să-i lase pe studenți să se corecteze singuri.

Pornind de la ideea că profesorul ar trebui să încurajeze permanent autonomia în învățare, auto-corectarea este metoda prin care studenților li se dă șansa să-și corecteze propriile greșeli. Ei trebuie să reflecteze asupra învățării și performanței lor și, astfel, să reușească să se auto-corecteze atunci când fac greșeli. În general, un student va învăța mai eficient atunci când profesorul îi semnalează unde a greșit și-l lasă pe el să se corecteze decât atunci când i se oferă imediat soluția problemei. Încercând să formuleze corect, el va înțelege și de ce a greșit. Uneori, așa cum se întâmplă și în cazul greșelilor involuntare, studenții pot să se corecteze pe loc. Alteori, e posibil ca ei să aibă nevoie de ajutor din partea profesorului înainte de a putea face singuri corecturile necesare.

Rogers Gower prezintă trei etape în procesul de autocorectare (165-6):

1. Studentul trebuie să știe că a greșit ceva. Profesorul trebuie să-l lase să termine propoziția deoarece întreruperile sunt descurajante și demotivante. Apoi, printr-un gest sau un mic comentariu, cum ar fi „Nu chiar așa” sau „Aproape bine”, profesorul îi atrage studentului atenția că ceva nu este corect.

2. Studentul trebuie să știe unde este eroarea. În cazul în care studentul nu își dă seama unde a greșit, profesorul trebuie să-i izoleze partea din propoziție unde se află greșeala. De exemplu, într-o propoziție ca *Noi avem cursuri ieri*, studentul trebuie să știe că al doilea cuvânt nu este corect.

Se pot folosi o serie de tehnici de indicare a erorii, cum ar fi:

- folosirea degetelor: în exemplul de mai sus, profesorul ridică al doilea deget, arătând că al doilea cuvânt e greșit. Dacă un cuvânt este în plus, îndoie degetul care corespunde cuvântului respectiv.
- folosirea gesturilor în combinație cu o expresie sugestivă a feței. În propoziția dată, un gest spre spate arată studentului că verbul trebuie folosit la trecut.
- se repetă propoziția până la cuvântul incorect, ex: *Noi....* ;
- se repetă întreaga propoziție, accentuându-se cuvântul greșit printr-o intonație interogativă, ex: *Noi avem cursuri ieri?*;
- se pune o întrebare clarificatoare, ex. *Avem cursuri azi?*
- se pune o întrebare scurtă care indică partea de vorbire greșită, ex. *Verb?*

3. Studentul trebuie să știe ce fel de greșeală a făcut. Este important ca studenții să știe dacă eroarea este gramaticală, ca în exemplul de mai sus, fonologică (ex: intonație, accent) sau sintactică (ex: cuvinte lipsă). Profesorul poate spune direct ce tip de greșeală s-a făcut („Atenție la verb/timp/plural/accent, etc.!").

Un alt mod de a-i implica pe studenți în procesul de evaluare este de a le cere să-și dea singuri o notă sau un calificativ. La sfârșitul unei activități orale, studenții pot fi încurajați să spună cât de bine cred ei că au îndeplinit sarcinile de lucru. În mod similar, la finalul unei lucrări scrise, li se poate cere să adauge un comentariu în care să evalueze singuri ce au scris.